

4) покриття адміністративних витрат відповідних Фондів, пов'язаних із здійсненням загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Список використаної літератури

1. Димніч О.В. Сутність соціального страхування та його місце в забезпеченні соціального захисту громадян / О.В. Димніч // Вісник Академії праці і соціальних відносин федерації профспілок України. – 2003. – № 3. – К.: КНУ.
2. Національна Рада Реформ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://reforms.in.ua/sites/default/files/imce/npyuzhaninapodatкова.pdf>.
3. Єдиний веб – портал органів виконавчої влади України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kmu.gov.ua/control/uk/cardnpd?docid=248850534>.

УДК 364.32

Т.М. Довголап,
студентка V курсу ФЕФ,
магістерська програма «Страховий менеджмент»,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»,
науковий керівник: Т.І. Стецюк,
к.е.н., доцент, доцент кафедри страхування,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

МЕДИЧНЕ СТРАХУВАННЯ У СИСТЕМІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ГРОМАДЯН

Медичне страхування у системі соціального захисту громадян є питанням актуальним і сучасним, так як наявність системи соціального захисту громадян характерно практично для всіх економічно розвинених країн.

Медичне страхування в умовах трансформації системи соціального захисту в Україні є вираженням державних інтересів та інтересів великої

кількості населення. Як страхування взагалі, воно, в першу чергу, покликане забезпечити соціальний захист, тим самим суттєво впливаючи на добробут громадян та рівень їхнього матеріального забезпечення [1, с. 142-148].

Медичне страхування – це форма соціального захисту населення щодо охорони здоров'я, пов'язана з компенсацією витрат громадян на медичне обслуговування [4]. Як бачимо, медичне страхування є страхуванням втрати здоров'я з різних причин. Воно здійснюється з метою мобілізації та ефективного використання коштів, покриття витрат на медичне обслуговування страхувальників. Медичне страхування може здійснюватися в обов'язковій і добровільній формі, яка доповнює одна одну.

Медичне страхування залежить від особливостей розвитку охорони здоров'я та країни в цілому. Розвиток системи охорони здоров'я є надзвичайно важливим явищем, оскільки зниження рівня надання медичної допомоги загрожує зростанню соціальної напруги в країні та сприяє виникненню різноманітних соціальних конфліктів [2].

Система охорони здоров'я України, заснована на бюджетних засадах, продемонструвала свою неефективність. Про це свідчить дефіцит фінансових ресурсів, низький рівень та погана якість медичної допомоги. Така система охорони здоров'я не відповідає сучасним вимогам, що свідчить про об'єктивну потребу реформування галузі. Охорона здоров'я України потребує нової економічно мотивованої і соціально спрямованої моделі функціонування, яка має ґрунтуватися на принципах солідарності, обов'язковості та доступності [4]. Необхідно обґрунтувати економічну доцільність побудови розширеної системи медичного страхування в Україні, яка б поєднувала бюджетне та інші види фінансування охорони здоров'я. Впровадження страхової медицини, може бути альтернативним як для держави, так і для громадян в цілому.

Страхова медицина виступає реальною альтернативою бюджетному фінансуванню, яке вже не спроможне забезпечити конституційне право громадян на отримання безоплатного медичного обслуговування. Страхова медицина базується на принципах, як економічна і соціальна захищеність середніх і малозабезпечених верств населення, гарантованість прав кожного

громадянина на якісну медичну допомогу, обов'язковість внесків юридичних і фізичних осіб. Розвиток медичного страхування є об'єктивною потребою, яка продиктована необхідністю забезпечити надходження коштів до галузі охорони здоров'я.

З дослідження можна стверджувати, що медичне страхування залежить від особливостей розвитку охорони здоров'я та економіки країни в цілому. Впроваджуючи обов'язкову форму медичного страхування ми маємо розробити свою власну модель такого страхування на основі зарубіжного досвіду з врахуванням тенденцій та особливостей соціально-економічного розвитку. Крім того, неможливо запровадити обов'язкове медичне страхування без попередньої підготовки і реформування галузі охорони здоров'я.

За дослідженнями науковців і практиків, перед впровадженням обов'язкового медичного страхування необхідно здійснити відповідні законодавчі зміни, а саме:

- провести реструктуризацію державних та комунальних закладів охорони здоров'я;
- визначити перелік безкоштовних медичних послуг, що надаються за рахунок держави, та тих, що підлягають страховому покриттю;
- розробити систему стандартизації, тощо.

Важливо підкреслити, що організація системи охорони здоров'я в Україні частково базується на принципах, сформованих ще за часів радянської доби, отже, не враховує наявності нових економічних реалій щодо надання медичних послуг. Охорона здоров'я України потребує нової економічно вмотивованої і соціально спрямованої моделі функціонування, яка має ґрунтуватися на принципах солідарності, обов'язковості та доступності.

Список використаної літератури

1. Стецюк Т.І. Сутність медичного страхування та його місце у системі соціального захисту громадян / Т.І. Стецюк / Фінанси, облік і аудит: Зб. наук. праць. – К.: КНЕУ, 2008. – Вип. 11. – С. 142-148.

2. Бабарика О.В. Перспективи впровадження загальнообов'язкового медичного страхування в Україні / О.В. Бабарика // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. – 2009. – № 4 (8).

3. Страхові послуги: Підручник / С.С. Осадець, Т.М. Артюх, О.О. Га-манкова та ін.; Кер. авт. кол. й наук. ред. проф. С.С. Осадець і доц. Т.М. Артюх. – К.: КНЕУ, 2007. – 464 с.

4. Інтернет-сайт Bookwu.net [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://bookwu.net/book_socialne-strahuvannya_1064/72_7.2-sutnist-zavdannya-i-formi-medichnogo-strahuvannya.

УДК 368.5

В.В. Дранус,

асистент кафедри фінансів і кредиту,

Подільський державний аграрно-технічний університет

АНАЛІЗ СТРАХОВОГО ПОКРИТТЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ТОВАРОВИРОБНИКІВ УКРАЇНИ

Концентрація земельних ресурсів призвела до створення нових організаційно-правових форм господарювання в аграрному виробництві.

Еволюція організаційно-правових форм господарювання в сільському господарстві призвела до формування двополюсної структури функціонування аграрного сектору, де паралельно співіснують потужні аграрно-промислові формування та дрібні сільгосппідприємства і сімейні господарства населення.

Якщо у 1990 році сільськогосподарські підприємства використовували 93,2 % сільськогосподарських угідь, а населення 6,4 %, то у 2013 році – відповідно 49,2 і 38,4 %, ще 10,7 % освоюють фермерські господарства. В 2013 році 6,04 млн. га. знаходилося у користуванні агрохолдингів, що становить 14,5 % від загальної площі сільськогосподарських угідь та 27,4 % від площі сільськогосподарських угідь, які знаходяться в користуванні сільськогосподарських підприємств.

У кінці 2012 року приступило до роботи об'єднання страховиків «Аграрний страховий пул». Головним завданням Пулу є координація діяльності